

tečnosti zachovávány, chceme-li mluvit o státu. Jinak konstruujeme utopie.

Dalším kritickým rozborem znaků dospívá autor k této syntetické definici státu: Stát je právní organizace na určitém území, přímo podrobená mezinárodnímu právu a nadřízená všem právním organizačním svého obvodu.

Miceli: Osobnost státu. Stát může existovat pouze jako právnická osoba, jako subjekt právem stvořený. Právo obsahuje prvek objektivní, poněvadž existuje jako pravidlo lidského jednání, a prvek subjektivní, poněvadž na základě jeho příkazů nabývají lidé schopnosti jednat určitým způsobem. Právo jest objektivace a subjektivace, což jsou dva projevy jedné a téže skutečnosti. Také právní řád musí mít tyto dva příznaky — musí být objektivací vůle, která se subjektivuje. Poněvadž je stát osobou, musí mít jednotnou vůli. Tato jednotná vůle projevuje se v jednotnosti právního řádu a ne v jednotnosti subjektivních vůlí, které ji vyjadřují. Osoby, které uskutečňují právní řád, jednají jen jako představitelé vůle v právním řádu objektivované.

Jak srovnati tento pojem práva a státu se svrchovaností státu? Teorie autolimitace nestačí k vysvětlení, poněvadž se zastavila na půl cestě. Právo je objektivaci. Z pojmu objektivace plyne, že je právem omezena. Také stát jako největší kolektivní objektivace v určité zemi je právem omezen, i jeho moc má své hranice. Nerespektuje-li stát těchto mezi, přestává být státem, nebo aspoň právním státem, toť nejlepší sankce. V praxi znamená to, že orgány státní nesmějí překročiti kompetenční sféry jim vymezené. Je příznakem moderního státu, že jejich kompetence se během doby stále více precisuje. Stát moderní blíží se ideálnímu typu státu právního.

Weyr: Otázka delegace moci zákonodárné. Článek dle úmyslu Weyrova má sloužit za doklad, toho, jaký praktický význam mohou mít úvahy všeobecné právní teorie. Problém zní takto: Může zákonodárcce přenést svou moc na jiný orgán, není-li v právním řádě o tom ustanovení? Jest nesprávné konstruovati pojem zákona a nařízení v poměru naprosté antithese. Se staroviska normativního koná správní úřad, vydávaje nařízení, právě tak tvůrivoj práci jako parlament, který dává zákony. Zákon je norma pravtní, nařízení norma druhotná. Nauka rozumná nařízení contra legem, secundum legem a praeter legem. Typická forma problému delegace moci zákonodárné jest tato: Může orgán zákonodárný zmocnit orgány výkonné, aby vydávaly nařízení contra legem, nařízení, která by rušila zákony ve smyslu formálním? Weyr odpovídá: Je-li určitý orgán státní nadán určitou mocí, neplyne z toho, že by mohl přenést svou moc na jiný orgán, poněvadž tato moc nepatří k jeho právu, nýbrž spíše k jeho povinnostem.

Dr. Ivan Svoboda.

Les méthodes de la statistique des conventions collectives. Etudes et Documerts, serie N (statistique), no. II. — Genève 1926. — Bureau international du travail, 8°, stran 38, I—fr. švýc. (3—fr. francouz.). — V úvodě probírá se stručně vznik a vývoj kolektivních smluv a přehled dosavadní jich statistiky. — Kapitola první zabývá se obecnými problémy statistiky o kolekt. smlouvách. Účelem těchto jest formulovati taková ustanovení obecná, jež pak mohou být podkladem smluv individuálních a jež mají uniformovati pracovní podmínky různých pracovníků v různých závodech stanovením pravidel přijatelných oběma smluvními stranami. Pro statistiku jest tu pak nejdůležitější jednotnost podkladu kolektivních smluv. — Druhá kapitola probírá způsoby výpočtu množství a důležitosti kolekt. smluv a výpočtu závodů a dělníků. — Kapitola třetí pak se zabývá klasifikací kolekt. smluv. Kriteria, dle nichž je lze dělit, jsou dvojí: jednak dle povahy právní, jednak dle zájmů sociálních; do prve kategorie ráleží: povaha smluvních stran, oblast aplikace smlouvy, obsah předpisů a doba platnosti; nejdůležitější kriteria sociální jsou: způsob uzavírání smluv, průmysl neb zaměstnání, na něž se smlouva vztahuje, a konečně důležitost smluv, jak jest probrána v kapitole druhé. — V příloze pak jsou při-

pojeny poznámky o úřední statistice kolektivních smluv v 13 státech, mezi nimi i v Československu. — Spisek jest vhodnou pomůckou pro studium statistiky kolekt. smluv, jež má dle slov úvodu přispěti užitečnými poznatky k rozvoji průmylového života.

K. Gerlich.

Informations sociales. Vol. XX, No. 6, Genève, 8. novembre 1926. Bureau international du travail, 8°, stran 36. Cena 0·75 fr. — Nejnovější číslo této revue, podávající povšechný přehled mezinárodní organizace práce a pracovních i životních podmínek z celého světa, přináší řadu zajímavých článků: polemiku o případných nesnázích Kanady z ratifikace smlouvy o práci dětí; pracovní doba v hlevábnickém průmyslu v Japonsku; přizpůsobení mezd ve Velké Britanii; o výdělečném zaměstnání matky rodiny; nový zákon o ochraně nájemníků v Německu a j. více. —kg.

Jan Dušek: Biosociologie. Sociologie monistická proti sociologii dualistické. Nákladem vlastrům, v Praze, 1926, 8°, stran 124, cena 12.— Kč. — Autor zmiňuje se nejprve o předchůdečích biosociologiích a přechází k jednotlivým význačným představitelům biosociologie vůbec, zvláště pak v Německu. Z knížky této jest zřejmo, že autor jako biosociolog je odpůrcem psychosociologie, že tvrdí, že monistická sociologie jest nebezpečným soupeřem oficielrí sociologie dualistické.

Dr. Jindřich.

Bulletin de droit tchécoslovaque. Seš. 2. a 3. — Année 1926. — Měli jsme příležitost referovati o zajímavém a významném podniku pražské Právnické Jednoty (Všechno VII., str. 27). Vyhláří dalších sešitů se značně pozdrželo novou úpravou redakce, do níž vstoupil doc. Dr. M. Boháček, ale je nyní zato jist, že Bulletin našel již si své pole působnosti a také, pokud je nám známo, v cizině se potkal s velikým zájmem a sympatiemi. Sešit 2. přinesl pouze jediný článek Dr. Vladimíra Vochovce »La nationalité tchécoslovaque«, takže se zdálo, že Bulletin hodlá opustiti původní určenou zpravodajskou funkci a chce se státi sbírkou samostatných pojednání. Ale již příští číslo 3. dosvědčilo, že předcházející sešit byl pouhou výjimkou. Sešit 4. přinesl čtyři články vesměs dobře informující cizinu o našem právu. Prvním je článek uriv. prof. Dr. Fr. Vavřínska »La constitution de la république tchécoslovaque«, jenž seznamuje čtenáře se zásadami ústavní listiny čs., druhý »Les pouvoirs du président de la République et les relations internationales« od min. r. Dr. R. Křováka bude jistě pro cizinu velmi vítán, stejně jako další článek prezidenta Nejvyššího soudu Dr. J. V. Bohuslavá »La force obligatoire des traités internationaux à l'intérieur de l'Etat d'après la jurisprudence de la cour supreme administrative«. Konečně jistě svůj informativní úkol plně splní podrobná studie ředitele Dr. E. Hendlricha »Les assurances sociales en Tchécoslovaquie«. Bylo by si přáti, aby Bulletin pravidelně informoval cizinu o naší práci právnické a tak vyplnil mezery velmi citelně zející.*)

Ča.

F. O. Navrátil: Rusko. Nákladem Okresního sboru osvětového ve Kdyni, 1926, 8°, stran 86, cena 9 Kč. — Knížka zabývá se vývojem Ruska do bolševické revoluce a pojednává o novém duchu Ruska, o nejnovější jeho formě státní a o poměru jeho k Československu. Ku koneci výsíma si nového uspořádání Evropy a promlouvá o t. zv. federaci Československa.

Dr. Jindřich.

August Godeaux: Mravní základy úspěšné práce výrobní. Přeložil a upravil Dr. Ing. Emil Zimmler, nákladem Masarykovy akademie práce, v Praze, 1925, 8°, stran 60, cena 3·50 Kč. — Knížka vznikla ze

Pozn. red. Redakce upozorňuje, že členové S. Čs. P. »Všechno« v Praze, Čs.-A. S. »Právnik« v Brně a S. P. P. »Právnik« v Bratislavě mají právo rá snížené předplatné za 16 Kč ročně na 4 čísla ročně. Předplácí se buď prostřednictvím knihkupectví Řivnáčova (Praha II., Příkop) neb přímo u Právnické Jednoty v Praze I., Karolinum.